

# INSIDER

## TIESVEDĪBAS UN CIVILPROCESS

### Jaunais Tiesu ekspertu likuma regulējums un tiesu prakses jaunumi

2016.gada 15.martā spēkā stājies jaunais Tiesu ekspertu likums. Izstrādājot jauno Tiesu ekspertu likumu par pamatu ņemts līdzšinējais regulējums, kas bija spēkā no 2007.gada 1.jūlija. Taču ar minēto normatīvo aktu ieviestas izmaiņas ekspertu kandidātu prasībās, sertifikācijas kārtībā, tiesu ekspertu atbildības jautājumos, kā arī tajā ietvertas citas būtiskas izmaiņas.

Atbilstoši jaunākajai tiesu praksei Augstākās tiesas Civillietu departaments vērtējis vairākus nozīmīgus tiesību jautājumus un sniedzis atziņas par zemesgrāmatu nodaļu tiesnešu kompetenci un nepieciešamību vērtēt darījumu spēkā esamību, izdevumu advokāta palīdzības samaksai tiesisko statusu, Padomes Regulas Nr.44/2001 piemērojamību attiecībā uz tādu nolēmumu izpildi, kas pieņemti lietās, kuras pēc būtības izskatītas šķīrējtiesā, par likumisko procentu piedziņas līdz tiesas sprieduma izpildei tiesisko pamatu, kā arī par īpašuma tiesību izlietošanas robežām.

### PIEŅEMTS JAUNS TIESU EKSPERTU LIKUMS

Kā zināms, civiltiesiskajos strīdos var būt vajadzīgs noskaidrot un vērtēt lietā nozīmīgus faktus, kam nepieciešamas speciālas zināšanas zinātnē, tehnikā, mākslā vai citā nozarē. Šim nolūkam puses var jau sākotnēji piesaistīt speciālistus lietas apstākļu izziņai un novērtēšanai, taču šādu personu vērtējumi, pat ja tie tiek iesniegti tiesā, var nebūt pietiekami pilnīgi, objektīvi un vispusīgi. Tādēļ jebkura no pusēm ir tiesīga lūgt tiesu noteikt ekspertīzi atbilstoši Civilprocesa likuma noteikumiem. Šajā gadījumā jāievēro arī Tiesu ekspertu likuma regulējums.

Jaunajā Tiesu ekspertu likumā norādītas personas, kuras ir tiesīgas veikt tiesu ekspertīzi, kā arī norādīts uz konkrētām situācijām, kad nav pieļaujams, ka tiesu ekspertīzi veic persona, kura nav valsts tiesu eksperts. Ir precizēti tiesu eksperta kandidātu kritēriji, izvirzot tādas prasības kā nevainojama reputācija, kas ierobežo tādu personu, kuras pieļāvušas būtiskus normatīvo aktu pārkāpumus, tiesības veikt ekspertīzi. Paplašināts arī to personu loks, kuras nevar būt par tiesu eksperta kandidātiem, tāpat veikti arī papildinājumi sertifikācijas un resertifikācijas noteikumos, kā arī noteikts ierobežojums, ka valsts tiesu eksperts nevar vienlaicīgi darboties arī kā privātais tiesu eksperts. Jaunais regulējums precizē arī tiesu ekspertu reģistra darbības tiesisko regulējumu, cita starpā nosakot, ka tajā būs atrodamas ziņas par to, ka pieņemts lēmums par tiesu eksperta sertifikāta darbības apturēšanu, kā arī informācija par tiesu eksperta kompetenci. Tiesu ekspertu reģistrs, kā arī jebkuri grozījumi tajā tiks publicēti Tiesu administrācijas mājaslapā internetā.

2016.gada 27.maijs

#### Jānis Kubilis

Tiesvedības prakses vadītājs  
[janis.kubilis@vilgerts.com](mailto:janis.kubilis@vilgerts.com)

#### Aivars Lošmanis

Zvērināts advokāts  
[aivars.losmanis@vilgerts.com](mailto:aivars.losmanis@vilgerts.com)

#### Lāsma Freiberga

Zvērināta advokāta palīgs  
[lasma.freiberga@vilgerts.com](mailto:lasma.freiberga@vilgerts.com)

#### Līga Šteinberga

Juriste  
[līga.steinberga@vilgerts.com](mailto:līga.steinberga@vilgerts.com)

#### Kālīne Ozola

Jurista palīgs  
[kaline.ozola@vilgerts.com](mailto:kaline.ozola@vilgerts.com)



Jaunais Tiesu ekspertu likums arī papildināts ar noteikumiem par tiesu ekspertīzes metodēm, definējot, kas ir tiesu ekspertīzes metode, paredzot, ko ietver šīs metodes apraksts, kā arī tās apstiprināšanas un reģistrācijas kārtību Tiesu ekspertu padomē. Likums nosaka arī metodē izmantoto iekārtu un instrumentu regulāras kalibrēšanas un vertifikācijas nodrošināšanas pienākumu.

Jaunajā likumā arī pilnveidots tiesu ekspertu disciplinārbildības tiesiskais regulējums. Proti, Tiesu ekspertu likuma V nodaļā "Tiesu eksperta atbildība" papildināts disciplinārlietas ierosināšanas pamatu uzskaitījums, piemēram, paredzot, ka disciplinārlieta pret tiesu ekspertu ierosināma par rupju nolaidību, kas pieļauta ekspertīzes veikšanas laikā, ekspertīzei iesniegtā objekta nozaudēšanu vai ļaunprātīgu bojāšanu un ekspertīzē iegūto ziņu izpaušanu personām, kuras nav saistītas ar ekspertīzes noteikšanu vai veikšanu.

Līdz ar to jaunais Tiesu ekspertu likums ir vērsts uz tiesu ekspertu darbības regulējuma pilnveidošanu un ekspertīžu kvalitātes nodrošināšanu, kas savukārt var piešķirt augstāku ticamību eksperta darba rezultātam un veicināt patiesības noskaidrošanu civiltiesiskā strīdā. Arī stingrāku prasību izvirzīšana ekspertiem un atbildības regulējuma pilnveidošana norāda uz likumdevēja mērķi uzlabot un attīstīt līdzšinējo praksi un piemērojamās normas.

## TIESU PRAKSE UN JUDIKATŪRA

### Zemesgrāmatu nodaļas tiesneša pienākums pārbaudīt darījuma spēkā esamību

Augstākās tiesas Civillietu departament 2016.gada 11.aprīļa lēmumā lietā Nr.SK-1314/2016 ir vērtējis zemesgrāmatu nodaļas tiesneša kompetenci lemt par darījuma atbilstību Komerclikumam un tā spēkā esamību gadījumā, kad zemesgrāmatu nodaļā iesniegts nostiprinājuma lūgums, ar kuru sabiedrība kā nekustamā īpašuma īpašniece lūdz nostiprināt hipotēku par labu sabiedrības valdes locekļiem.

No minētā Augstākās tiesas lēmuma izriet, ka zemesgrāmatu nodaļas tiesnesim ir jāgūst pārliecība par nostiprināmās tiesības patiesu pastāvēšanu un to galīgu nodibināšanu, kā arī, pārbaudot nostiprinājuma lūgumam pievienotos dokumentus, ir jāpārliecinās, ka tie rada pamatu nostiprināmajām tiesībām. Zemesgrāmatu nodaļas tiesnesim, konstatējot, ka darījumu, ar kuru pamatots ķīlas tiesības nostiprinājums, noslēgusi kapitālsabiedrība un tās valdes loceklis, ir pienākums pārliecināties, vai speciālajās tiesību normās, kuras ietvertas Komerclikumā, nav noteikti ierobežojumi.

Šajā lietā būtiska nozīme bija tam, ka saskaņā ar Komerclikuma 139.<sup>3</sup> panta piekto daļu darījums starp sabiedrību un tās valdes vai padomes locekli stājas spēkā tikai pēc tam, kad šo darījumu apstiprinājusi padome vai dalībnieku sapulce. Proti, šāda darījuma spēkā esamība ir atkarīga no dalībnieku sapulces apstiprinājuma, un tiesiskās sekas, kuru nodibināšanai darījums noslēgts, iestājas vienīgi tad, kad dalībnieku sapulce to apstiprinājusi. Gadījumā, kad nostiprinājuma lūguma iesniedzējs nav iesniedzis zemesgrāmatu nodaļas tiesnesim sabiedrības dalībnieku sapulces apstiprinājumu darījumam, secināms, ka nostiprināmā tiesība pamatota ar darījumu, kas nav stājies spēkā. Zemesgrāmatu nodaļas tiesneša pienākums pārbaudīt darījuma spēkā esamību šajā lietā tika pamatots arī ar Komerclikuma 139.<sup>3</sup> panta piektajā daļā ietvertās tiesību

**"[...] jaunais Tiesu ekspertu likums ir vērsts uz tiesu ekspertu darbības regulējuma pilnveidošanu un ekspertīžu kvalitātes nodrošināšanu, kas savukārt var piešķirt augstāku ticamību eksperta darba rezultātam un veicināt patiesības noskaidrošanu civiltiesiskā strīdā."**

**"Gadījumā, kad nostiprinājuma lūguma iesniedzējs nav iesniedzis sabiedrības dalībnieku sapulces apstiprinājumu apliecinošus dokumentus darījumam, kad šāds apstiprinājums atbilstoši normatīvo aktu noteikumiem ir nepieciešams, secināms, ka nostiprināmā tiesība pamatota ar darījumu, par kura spēkā esamību zemesgrāmatu nodaļas tiesnesim ir pienākums, taču nav iespējams pārliecināties."**

normas mērķi – novērst interešu konfliktu sabiedrībā un kapitālsabiedrības un valdes locekļa iespējamās interešu kolīzijas. No minētā var izdarīt secinājumu, ka, lai nodrošinātu zemesgrāmatu nodaļas tiesnesim iespēju konstatēt, ka darījums ir spēkā un uz tā pamata radītā tiesība ir nostiprināma zemesgrāmatā, nostiprinājuma lūgumam var nākties pievienot papildus noslēgtā darījuma spēkā esamību apstiprinošus dokumentus.

Saistībā ar Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 11.aprīļa lēmumā atspoguļotajiem secinājumiem sniegtas arī Augstākās tiesas tiesneša V.Jonikāna atsevišķās domas, kurās pretēji iepriekš minētajam norādīts, ka Zemesgrāmatu likuma 61.panta trešā daļa noteic pienākumu zemesgrāmatu nodaļas tiesnesim pārbaudīt Uzņēmumu reģistra vestos reģistrus tikai ar mērķi noskaidrot, vai nostiprinājuma lūgumu iesniegusi tiesīgā persona. Papildu informācijas iegūšana, lai izdarītu secinājumu par darījuma spēkā esamību, ir ārpus zemesgrāmatu nodaļas tiesneša kompetences. Zemesgrāmatu nodaļas tiesnesim Zemesgrāmatu likumā noteiktajā kārtībā nav tiesību iegūt un vērtēt pierādījumus attiecībā uz darījuma būtību.

### **Padomes Regula Nr.44/2001 nav piemērojama lietās par tādu ārvalsts tiesu nolēmumu izpildi, kas pēc būtības izskatītas šķīrējtiesā**

Augstākās tiesas Civillietu departaments 2016.gada 16.martā pieņēmis lēmumu lietā Nr.SK-1196/2016, kurā tika vērtēta Lietuvas apelācijas tiesas lēmuma atzīšana un pasludināšana par izpildāmu Latvijā. Šajā lēmumā norādīts uz vairākiem būtiskiem starptautisko tiesību normu piemērošanas noteikumiem jautājumos par nolēmumu atzīšanu un izpildi.

Augstākā tiesa minētajā lēmumā uzsvērusi, ka Civilprocesa likuma 77.nodaļas “Ārvalstu tiesu nolēmumu atzīšana” normas attiecībā uz ārvalsts tiesas nolēmumu atzīšanu un izpildi piemērojamas tikai tad, ja attiecīgais procesuālais jautājums nav regulēts Latvijai saistošā un attiecīgajam gadījumam piemērojamā starptautiskajā līgumā vai regulā. Proti, ja ārvalsts tiesas nolēmuma atzīšanas un izpildes jautājumu regulē starptautiskais līgums vai regula, tad minētās Civilprocesa likuma normas ir subsidiāri piemērojamas tiktāl, ciktāl tas ir nepieciešams starptautiskā līguma vai regulas sekmīgai piemērošanai Latvijā.

Lēmumā uzsvērts arī, ka Padomes Regula Nr.44/2001 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula Nr.1215/2012, kura no 2015.gada 10.janvāra aizstāj minēto, izslēdz Eiropas Savienības dalībvalstu starpā noslēgto starptautisko līgumu un konvenciju regulējumu, kas skar jautājumus par savstarpēju spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, cita starpā, 1992.gada 11.novembra Līgumu par tiesisko palīdzību un tiesiskajām attiecībām starp Latvijas Republiku, Igaunijas Republiku un Lietuvas Republiku piemērošanu.

Augstākā tiesa lēmumā atsaukusies arī uz Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā norādīto, ka, ja atzīstamais nolēmums nav pieņemts civillietā vai komercietā vai ja ir piemērojama Padomes Regulas Nr.44/2001 1.pantā paredzētā izslēgšana no šīs regulas piemērošanas jomas, minēto regulu nevar piemērot. Līdz ar to Augstākās tiesas Civillietu departaments secināja, ka, tā kā no minētās regulas piemērojamības jomas ir izslēgti jautājumi saistībā ar šķīrējtiesas procesu, tad arī ārvalsts tiesas nolēmuma par nodrošinājuma līdzekļu piemērošanu šķīrējtiesas procesa ietvaros atzīšanai un izpildei nevar tikt piemēroti Padomes Regulas Nr.44/2001 noteikumi.

**“Tā kā no Padomes Regulas Nr.44/2001 materiālās piemērojamības jomas izslēgtas lietas attiecībā uz šķīrējtiesu, tad arī ar šādām lietām saistīto jautājumu risināšana, tostarp ārvalsts tiesas nolēmuma par drošības līdzekļu piemērošanu atzīšana un izpilde, nevar būt atzīšanas objekts Padomes Regulas Nr.44/2001 izpratnē.”**

## **Izdevumi advokāta palīdzības samaksai neietilpst prasības summā un papildus valsts nodeva, lūdzot tos atlīdzināt, nav maksājama**

Ar Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 22.februāra lēmumu lietā Nr.SK-1073/2016 atzīts, ka par prasījumu saistībā ar izdevumu advokāta palīdzības samaksai piedziņu no pretējās puses nav maksājama valsts nodeva.

Tiesa minētajā lēmumā norādīja, ka izdevumi advokāta palīdzības samaksai kā viens no tiesāšanās izdevumu veidiem nav uzskatāmi par prasības summu Civilprocesa likuma 35.panta izpratnē. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmo daļu valsts nodeva maksājama par prasības pieteikuma vai cita minētajā pantā norādītā pieteikuma iesniegšanu, savukārt tiesāšanās izdevumi nav uzskatāmi par prasības summas daļu. Tas nozīmē, ka Civilprocesa likums pienākumu maksāt valsts nodevu paredz vienīgi likumā noteiktajos gadījumos, un papildus valsts nodeva nav maksājama, lūdzot tiesāšanās izdevumu piedziņu no otras puses.

Minētais ir saistīts ar apsvērumu, ka civilprocesā tiesāšanās izdevumu atlīdzināšana, kas ietver arī izdevumus par advokāta palīdzību, kuri atlīdzināmi atbilstoši Civilprocesa likuma 44.pantam, ir īpaši noteikta, lai kompensētu tās puses, kuras labā taisīts tiesas spriedums, izdevumus, kuri radušies saistībā ar attiecīgo tiesas procesu.

levērojot lēmumā minēto, secināms, ka izdevumi advokāta palīdzības samaksai nav ieskaitāmi prasības summā arī gadījumā, ja tiek pārsūdzēts pirmās instances tiesas spriedums un papildus citiem norādītajiem prasījumiem tiek prasīts atlīdzināt arī izdevumus advokāta palīdzības samaksai.

## **Tiesas sprieduma labprātīga neizpildīšana var radīt pamatu aprēķināt un piedzīt likumiskos procentus**

Augstākās tiesas Civillietu departaments 2016.gada 29.janvārī pieņēmis lēmumu lietā Nr.SK-1331/2016, kurā tikuši vērtēti tiesas sprieduma izskaidrošanas aspekti un jautājums par likumisko procentu piedziņu līdz tiesas sprieduma izpildei. Lēmumā norādīts, ka sprieduma izskaidrošana ir paredzēta, lai novērstu neskaidrības sprieduma saturā, kuru iemesls varētu būt neprecīzs vai pārprotams sprieduma formulējums. Tiesas sprieduma izskaidrošana saistāma ar iespējamajām grūtībām nolēmuma izpildē, ja tā rezolutīvā daļa nav pietiekami skaidra.

Konkrētajā lietā bija lūgts skaidrot Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2013.gada 27.jūnija spriedumu daļā, ar kuru noteiktas tiesības prasītājam par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no otras puses likumiskos 6% gadā no piespriestās, bet nepiedzītās summas, norādot, par kādu laika posmu prasītājam ir tiesības saņemt likumiskos procentus.

Attiecībā uz likumisko procentu piedziņu Augstākā tiesa atzina, ka, stājoties spēkā spriedumam par naudas summas piedziņu, par procentu piedziņas juridisko pamatu kļūst spriedums, kura labprātīga nepildīšana rada nokavējumu Civillikuma 1759.panta izpratnē, kas savukārt dod pamatu likumisko procentu maksāšanai. Tas pamatots ar apstākli, ka sprieduma nepildīšana un citam pienākošās summas paturēšana rada sveša kapitāla lietošanu pēc šīs summas samaksas termiņa.

**“Izdevumi advokāta palīdzības samaksai kā viens no tiesāšanās izdevumu veidiem neveido prasības summu Civilprocesa likuma 35.panta izpratnē un, prasot izdevumu advokāta palīdzības samaksai atlīdzināšanu, papildus valsts nodeva nav maksājama.”**

**“[...] stājoties spēkā nolēmumam par naudas summas piedziņu, par piedziņas juridisko pamatu kļūst spriedums, kura labprātīga nepildīšana rada nokavējumu Civillikuma 1759.panta izpratnē. Savukārt nokavējums dod pamatu likumisko procentu maksāšanai.”**

Atbilstoši minētajam ir nošķirama situācija, kad procentu maksāšanas pienākums ir saistīts ar prasības pieteikumā norādītās saistības pārkāpumu, no tā, kad šis pienākums izriet no sprieduma izpildes nokavējuma. Lai nošķirtu šīs divas situācijas, nepieciešams izvērtēt ar kādu mērķi minētās tiesības noteiktas, tas ir, lai garantētu personai tiesības uz likumiskiem procentiem sakarā ar prasības pieteikumā norādīto saistības pārkāpumu vai arī sakarā ar parādnieka pieļauto vilcināšanos samaksāt spriedumā piespriesto naudas summu. Ar saistības pārkāpumu saistītie likumiskie procenti pieprasāmi, prasītājam pievienojot prasībai atbilstošu prasījumu, savukārt Civilprocesa 195.pantā minētās prasītāja tiesības tiesa nosaka uz likuma pamata. Šāda kārtība noteikta tādēļ, ka valstij ir pienākums nodrošināt likumīgā spēkā stājušos spriedumu izpildi, ko prasītāja tiesību saņemt procentus noteikšana spriedumā var palīdzēt nodrošināt. Tādējādi pēdējā gadījumā procenti maksājami saistībā ar sprieduma par naudas summas piedziņu neizpildi, nevis sakarā ar strīdus pamatā esošās saistības neizpildi *per se*.

### **Izlietojot paš aizstāvības tiesības īpašuma aizsardzībai, var rasties pienākums atlīdzināt zaudējumus aizskartās mantas īpašniekam**

Augstākās tiesas Civillietu departaments 2016.gada 10.martā lietā Nr.SK-70/2016 nospriedis atcelt un nodot jaunai izskatīšanai Rīgas apgabaltiesā strīdu lietā, kurā prasība celta par zaudējumu atlīdzības piedziņu saistībā ar to, ka atbildētājs demontējis prasītājam piederošo reklāmas stendu, kurš atradies atbildētājam piederošajā īpašumā. Demontācija veikta, jo pēc brīdinājuma nosūtīšanas prasītājs 15 dienu laikā nav ieradies noslēgt nomas līgumu.

Apelācijas instances tiesa, atsaucoties uz Civillikuma 1036.pantu, 1038.pantu un 1039.pantu, kas nosaka īpašnieka pilnīgas varas tiesības pār lietu un tiesības aizliegt citiem ietekmēt tā īpašumu, atzina par likumam atbilstošu zemes īpašnieka rīcību, sagriežot prasītājam piederošo reklāmas stendu sakarā ar prasītāja neattaisnotu neierašanos noslēgt zemes nomas līgumu. Apelācijas instances tiesa arī apstiprināja, ka zemes nomas līguma nenoslēgšana var būt atzīstama par tiesisku pamatu svešas mantas iznīcināšanai, lai novērstu īpašuma tiesību traucējumu.

Augstākā tiesa tomēr atzina, ka apelācijas instances tiesas sniegtā tiesību normu interpretācija un piemērošana spriedumā nav pietiekami motivēta. Augstākā tiesa norādīja, ka atbilstoši Civillikuma 1038.pantam īpašnieks var viņam piederošo lietu valdīt un izlietot to pēc sava ieskata, kā arī lietot to visādā kārtā, kaut arī no tā rastos zaudējums citai personai. Tomēr īpašnieka rīcību, kuras rezultātā varētu tikt radīti zaudējumi citai personai, ierobežo Civillikuma 1.pantā ietvertais labas ticības princips. Līdz ar to Civillikuma 1038.panta noteikumi neizslēdz cietušās personas tiesības prasīt no īpašnieka zaudējumu atlīdzību, ja īpašuma tiesības aizsargātas, pārkāpjot labas ticības principu un aizskarot cietušās personas tiesības un tiesiskās intereses. Lai arī savs īpašums ir aizsargājams tiesas ceļā, tomēr pastāv situācijas, kad nav iespējams saņemt savlaicīgu tiesas vai citu kompetentu valsts vai pašvaldības institūciju palīdzību, lai novērstu īpašuma aizskārumu. Tāpēc izņēmuma kārtā, pastāvot zināmiem likumā norādītiem priekšnoteikumiem, atbilstoši Civillikuma 1040.pantam īpašnieks ir tiesīgs izmantot paš aizstāvības tiesību un ar saviem spēkiem aizsargāt savu īpašumu. Tomēr šādā gadījumā ir jāvērtē, vai minētās rīcības rezultātā radītie zaudējumi aizskartās mantas īpašniekam nav atlīdzināmi.

**“Ar saistības pārkāpumu saistītie likumiskie procenti pieprasāmi, prasītājam pievienojot prasībai atbilstošu prasījumu, savukārt Civilprocesa 195.pantā minētās prasītāja tiesības tiesa nosaka uz likuma pamata.”**

**“Īpašuma tiesību un īpašnieka paš aizstāvības tiesību izlietošana neizslēdz cietušās personas tiesības prasīt no īpašnieka zaudējumu atlīdzību, ja zaudējumi nodarīti, pārkāpjot labas ticības principu.”**

## Jaunākā tiesvedību pieredze

VILGERTS biroja advokāte un partnere Ineta Krodere (Latvija) 2016.gada 16.martā pārstāvēja klientu Microsoft Corporation (ASV) Eiropas Savienības tiesas prejudiciālā nolēmuma procesā, kuru ierosināja Rīgas apgabaltiesa.

Augstākās tiesas Civillietu departaments 2015.gada 28.oktobrī noraidīja AS “flyLAL-Lithuanian Airlines” pieteikumu par Lietuvas tiesas prasības nodrošinājuma lēmuma 58 miljonu eiro apmērā atzīšanu un izpildīšanu pret AS “Air Baltic Corporation” un VAS “Starptautiskā lidosta “Rīga””, norādot, ka atzīšanas sekas būtu pretrunā ar Latvijas Republikas sabiedrisko kārtību (*order public*) un apdraudētu Latvijas Republikas nacionālo drošību. VILGERTS advokāti pārstāvēja AS “Air Baltic Corporation”.

## Zvērinātu advokātu birojs VILGERTS

Mēs esam viens no vadošajiem reģionālajiem advokātu birojiem. Mūsu biroji ir Latvijā, Igaunijā, Lietuvā un Baltkrievijā. Mēs palīdzam vietējiem un starptautiskiem klientiem vienkāršās un ļoti sarežģītās lietās. Klientu lietas uztveram personīgi un piedāvājam efektīvus risinājumus mērķa sasniegšanai.

Mēs esam vairāk kā 30 juristi ar spēcīgu akadēmisko izglītību un izpratni par komercdarbību. VILGERTS birojs Rīgā, Latvijā, kas izveidots 2008.gadā, ir mūsu advokātu biroja aizsākšanās vieta. Mūsu birojs Latvijā ieņem vadošu lomu lielākajā daļā biznesa tiesību nozaru.

## Tiesvedību un strīdu risināšanas prakses grupa



Lāsma Freiberga  
+371 29 744 945  
[lasma.freiberga@vilgerts.com](mailto:lasma.freiberga@vilgerts.com)



Jānis Kubilis  
+371 26 349 255  
[janis.kubilis@vilgerts.com](mailto:janis.kubilis@vilgerts.com)



Līga Šteinberga  
+371 22 320 020  
[liga.steinberga@vilgerts.com](mailto:liga.steinberga@vilgerts.com)



Aivars Lošmanis  
+371 29 613 453  
[aivars.losmanis@vilgerts.com](mailto:aivars.losmanis@vilgerts.com)

## Kontaktinformācija

Latvija:	Elizabetes iela 33, LV-1010, Rīga	<a href="mailto:latvia@vilgerts.com">latvia@vilgerts.com</a>
Lietuva:	Ukmerges 322, LT-01402, Viļņa	<a href="mailto:lithuania@vilgerts.com">lithuania@vilgerts.com</a>
Igaunija:	Tõnismägi 3A, 10119, Tallina	<a href="mailto:estonia@vilgerts.com">estonia@vilgerts.com</a>
Baltkrievija:	Timiryazeva 72, 220035, Minska	<a href="mailto:belarus@vilgerts.com">belarus@vilgerts.com</a>